

No a la guerra

Durant els últims mesos i setmanes hem estat veient com diversos estats i organitzacions prenen posició a favor o en contra de la **invasió militar** a l'Iraq.

El govern espanyol, fidel a les seves arrels més conservadores, s'ha posat al cantó de les tesis ultradretanes de l'administració nord-americana de **George W. Bush**. Aquest fet ha estat precedit i seguit per **manifestacions d'actors, persones i altres grups polítics en contra de la guerra** que han estat poc menys que criminalitzades i acusades de defensar la dictadura de Saddam Hussein.

Potser caldria recordar al Partit Popular que els únics que han defensat una dictadura a l'Estat han estat ells, que fins fa poc no han condemnat la dictadura franquista (on el senyor Fraga fou ministre i del qual el PP n'és resultat: només cal veure els mètodes tan dèspotes utilitzats en les administracions on governen). També caldria dir que **Saddam Hussein** és on és gràcies al govern nord-americà i que l'ara secretari de Defensa dels EUA, **Donald Rumsfeld**, li va vendre armament els anys 80 per lluitar contra l'Iran. Ara que el dictador ja no els serveix i volen el seu **petroli**, ataquen els iraquians.

Aquests mètodes són de tot menys democràtics i llibertadors, són nazis i colonialistes, simplement.

Si a això hi afegim que es fa la guerra contra la **legalitat internacional**, per sobre de països amb la tradició diplomàtica d'**Alemanya i França** i en contra del **90% de la població espanyola**, hom es pot arribar a qüestionar, amb el permís del senyor Aznar, la invasió.

A més, les actituds del govern popular i del irònicament anomenat laborista Tony Blair, cap de govern britànic, han destrossat Europa i l'ONU. Només ha calgut veure el patètic paper de la ministra d'Afers Exteriors, Ana de Palacio, que té menys de diplomàtica que Aznar de centrista, en el Consell de Seguretat i allà on ha anat defensant posicions impossibles, amb arguments increïbles i criticant l'excel·lent labor dels inspectors que estaven desarmant l'Iraq pacíficament.

Hom s'acaba preguntant amb quina **legitimitat moral, legal i ètica** poden atacar una població, ja demacrada per un dictador sàdic i un embargament arbitrari, amb l'excusa de la seva llibertat i el desarmament en contra del dret mundial? Està clar que cap, l'atac es fa pel petroli, per afavorir la posició d'Israel i dels EUA a la zona i per tal que els "falcons" de la Casa Blanca donin a les seves empreses la **reconstrucció de l'Iraq** embutxant-se milers de milions de dòlars (com ja s'està fent).

Cal afegir, també, que es deia com a una altra raó per a

la guerra que Saddam havia bombardejat i matat la seva pròpia població i la dels **kurds**, cosa certa i que és un crim contra la Humanitat, però em pregunto per què no es va actuar llavors i s'ha esperat tants anys? (als 80 i als anys 91 i 92 Hussein va gasejar part de la seva població). Per què a l'Iraq i no a Corea del Nord? Simplement, i com ja he dit abans, perquè ara interessa la posició de l'Iraq al mig de l'Orient Mitjà, Saddam ja no els interessa i volen l'accés a una de les majors reserves de petroli del món.

El més trist de tot és que la gran majoria de la població espanyola s'ha vist ignorada pel govern que teòricament la representa, cosa que hauria de portar, davant la poca decència mostrada, a què **José Maria Aznar dimitís** o a l'**avançament de les eleccions generals**.

Si més no, espero que el recent estrenat nou **Tribunal Penal Internacional** obri una investigació sobre l'actitud irresponsable i il·legal del cap de govern espanyol, ja que Espanya en forma part; en canvi, els "llibertadors" i "il·lustrats" nord-americans s'hi han negat per tal que els seus ciutadans no hagin de respondre'n i tinguin impunitat.

Cal denunciar, així mateix, l'actitud de mitjans de comunicació com **RTVE** (ràdio-televisió pública?) o el diari (?) **La Razón**, que han donat una informació més que parcial i coartant la llibertat d'expressió.

En **conclusió**, patètic el paper del decadent govern espanyol donant suport a l'administració unilateralista, integrista i colonialista nord-americana en contra de la UE, la legalitat i els ciutadans. Espero que el PP obtingui el 25 de maig una derrota contundent que suposi un correctiu a la seva política absolutista i bèl·lica. Per acabar, vull deixar constància del meu rebuig a aquells que, emplenant-se la boca de pacifisme, utilitzen mètodes violents, a tot dictador com a tal i a tot "dictador disfressat de democrata". Un cop més, **NO EN EL MEU NOM i NO A LA GUERRA!**

DAVID MALDONADO I GUTIÉRREZ